Nr. 5. Kraków, 15 maja 1923 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

Należytości za poszczególne egzemplarze Dziennika i ogłoszenia winny przesyłać Starostwa oraz inne instytucje i osoby prywatne prenumerujące Dziennik w drodze Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Nr. 38.002 Kasy skarbowej Nr. II w Krakowie z zaznaczeniem: „na rachunek Województwa w Krakowie „Dochody“ Dział II Ministerstwa Spraw Wewnętrznych § 6 poz. 1“.

Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena Nr. 5 Mp. 1500·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych: w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ i w „Monitorze Polskim“.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 282. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 9 marca 1923 r. o wprowadzeniu czesko-słowacko-rumuńskiej komunikacji towarowej i węglowej tranzytem przez Polskę.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 283. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 9 marca 1923 r. o wprowadzeniu austrjacko-rumuńskiej komunikacji towarowej i węglowej tranzytem przez Czechosłowację i Polskę.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 284. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 9 marca 1923 r. o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej między Niemcami a Rumunją tranzytem przez Polskę, względnie Czechosłowację i Polskę.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 314. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 30 marca 1923 r. w sprawie uzupełnienia postanowień o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Austrją.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 315. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 24 kwietnia 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Order „Odrodzenia Polski“.

M. P. Nr. 100 poz. 110. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie ustanowienia statutu orderu „Odrodzenia Polski“. Dekrety o nadaniu Wielkiej Wstęgi, Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą, Krzyża Komandorskiego, Krzyża oficerskiego i Krzyża Kawalerskiego orderu „Odrodzenia Polski“.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 316. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Spraw Wewn. i Ministra Spraw Wojskowych z dn. 6 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia rozporządzenia b. austr. Ministerstwa Handlu w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami i Urzędem dla wyżywienia ludności z dn. 8 lutego 1917 r. w sprawie zakazu pracy nocnej przy sporządzaniu chleba i innych towarów piekarskich.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 244. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 marca 1923 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 245. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory

rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 318. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Min. Skarbu z dnia 19 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów rozp. z 17 sierpnia 1921 r. ustalających warunki należenia do giełd towarowych w Polsce.

Roboty Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 264. Rozporządzenie Ministra Robót Publ. z dn. 28 marca 1923 r. w sprawie pobierania opłat od statków, tratew i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 304. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14 kwietnia 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dn. 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 266. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 28 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dn. 7 marca 1921 r. o udzielaniu zezwoleń na transport produktów, pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów, nawiedzonych księgosuszem.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 36 poz. 238. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r. w sprawie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 251. Ustawa z dn. 24 marca 1923 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 252. Ustawa z dn. 24 marca 1923 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Kraj. Kasy Pożyczkowej.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 257. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 marca 1923 r. w sprawie rozłożenia unifikacji wyrobów tytoniowych na stopniowe okresy.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 258. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru ros. i austr.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 263. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 kwietnia 1923 r. w sprawie ustalenia wykładnika przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego do potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w drugim kwartale roku podatkowego 1923 r.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 271. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 5 marca 1923 r. w sprawie utworzenia wydziałów emerytur i rent w izbach skarbowych w Warszawie, Poznaniu i Krakowie.

Dz. Ust. Nr. 39 poz. 273. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 marca 1923 r. w celu wykonania rozp. Rady Ministrów z dn. 29 marca 1923 r. w sprawie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 278. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 5 kwietnia 1923 r. celem wykonania ustawy z dn. 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 228) w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dn. 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 232) i ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 550).

Dz. Ust. Nr. 42 poz. 285. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 20 marca 1923 r. normujące prowizorycznie przepisy o sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze Rzplitej Polskiej. (Instrukcja dla sprzedawców wyrobów tytoniowych tudzież dla władz i organów nadzorczych).

Dz. Ust. Nr. 42 poz. 286. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 28 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w rozmieszczeniu Ewidencji Katastru podatku gruntowego w okręgu Izby skarbowej w Krakowie.

Dz. Ust. Nr. 42 poz. 287. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 29 marca 1923 r. w przedmiocie ustawiania w rektyfikacjach i gorzelniach na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, lubelskiego i kieleckiego aparatów kontrolno-mierniczych wytwórni krajowej.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 296. Ustawa z dn. 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 298. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 299. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 300. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 301. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 kwietnia 1923 r. celem wykonania art. 11 i 13 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.

M. P. Nr. 90 poz. 101. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 19 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych serji I A.

M. P. Nr. 98 poz. 109. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 kwietnia 1923 r. o wypuszczeniu serji I B. 6% złotych bonów skarbowych.

Sprawiedliwość.

Dz. Ust. Nr. 42 poz. 290. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 kwietnia 1923 r. w przedmiocie należytości znawców lekarzy w b. zaborze austrjackim.

Szkolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 256. Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dn. 29 stycznia 1923 r. w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich.

Wojskowe sprawy.

Dz. Ust. Nr. 37 poz. 246. Ustawa z dn. 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 276. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia 1923 r. w sprawie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorji stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 280. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewn. z dn. 12 kwietnia 1923 r. do ustawy z dn. 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe tudzież do rozporz. Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1923 r. w przedmiocie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorji stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dn. 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Zagraniczne sprawy.

Dz. Ust. Nr. 38 poz. 249. Ustawa z dn. 16 marca 1923 r. w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 305. Układ polsko-niemiecki w przedmiocie kopalń górnośląskich podpisany w Opolu dn. 23 czerwca 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 306. Oświadczenie rządowe z dn. 23 marca 1923 r. w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, dotyczących polsko-niemieckiego Układu o kopalniach górnośląskich, podpisanego w Opolu dnia 23 czerwca 1922 r.

Zaopatrzenie inwalidów wojennych.

M. P. Nr. 84 poz. 94. Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wojsk., Spraw Wewn., Pracy i Opieki Społ., Poczt i Telegrafów i Skarbu z dn. 4 kwietnia 1923 r. w sprawie przejęcia przez Ministra Skarbu agend zaopatrzenia inwalidów wojennych i pozostałych.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 309. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 10 kwietnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

M. P. Nr. 86 poz. 97. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 27 marca 1923 r. w przedmiocie opłat za analizy, wykonywane w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

Odebranie debitu pocztowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit pocztowy:

a) miesięcznikowi ukraińskiemu „Promin“, wydawanemu w Czerniowcach;

b) dwutygodnikowi ukraińskiemu „Zyttia“, wydawanemu w Czerniowcach;

c) dwutygodnikowi ukraińskiemu „Ukraińskyj Skytalec“, wydawanemu w Wiedniu;

d) tygodnikowi słowackiemu „Slovak“ wydawanemu w Bratislawie, w Rep. czesko-słowackiej;

e) dziennikowi niemieckiemu „Deutschösterreichische Tages Zeitung“, wyd. w Wiedniu.

Przywrócenie debitu pocztowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przywróciło debit pocztowy:

a) dwutygodnikowi rosyjskiemu „Wola Rossii“, wyd. w Pradze;

b) dziennikowi niemieckiemu „Czernowitzer Allgemeine Zeitung“, wyd. w Czerniowcach;

c) miesięcznikowi hebrajskiemu „Hasziloah“ wych. w Jerozolimie.

II. Wydział administracyjny.

L 1001 II 3 ex 1923 Kraków, dnia 5 kwietnia 1923 r.

Okólnik Nr. 534.

Ochrona znaków stałych.

Do wszystkich Starostw Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

W okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 136 z 6 grudnia 1921 Nr. A. O. 2973, intymowanym 10 czerwca 1922 r. pod L. II/3/27144/4396, i ogłoszonym także w Nr. 7 Dziennika urzędowego Województwa z 15 lipca 1922 r. podniesiono doniosłe znaczenie znaków pomiarowych i potrzebę rozciągnięcia nad nimi stałej opieki.

Oprócz tych znaków pomiarowych znajdują się nad każdą rzeką i nad bardzo wielu potokami rozmaite znaki stałe, bądź numerowane, bądź też odpowiednio oznaczone, a to kamienne i żelazne słupki kilometrowe i t. zw. repery numerowane, względnie znaki hydrometryczne i wodowskazowe, które są do-

kładnie w mapach sytuacyjnych oznaczone i ścisłą niwelacją związane z poziomem morza Adrjatyckiego.

Województwo przypomina Starostwu (Magistratowi), aby analogicznie do zarządzeń wydanych już wskutek tutejszego reskryptu z 10 czerwca 1922 r. L. II/3/27144/4396, poleciło podwładnym Zwierzchnościom Gminnym oraz Komendom Policji Państw. roztoczyć opiekę także nad wspomnianemi powyżej znakami stałemi celem zabezpieczenia ich przed przesunięciem względnie uszkodzeniem złośliwem lub przypadkowem.

Zwraca się przytem uwagę Starostwu na komunikat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zamieszczony w Nr. 242 „Monitora Polskiego" z 24 października 1922 r. na stronie pierwszej, celem odpowiedniego pouczenia ludności i organów Policji Państwowej, aby zapobiedz uszkodzeniu lub usuwaniu znaków pomiarowych.

Za Wojewodę: *Węclewski* w. r.

L. II./1 2122 ex 1923. Kraków, dnia 25 kwietnia 1923.

Kwaterunek wojskowych.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa oraz Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Wobec nasuwających się częstokroć wątpliwości w przedmiocie mocy obowiązującej austrjackiej ustawy kwaterunkowej z dnia 11 czerwca 1879 Dz. pp. Nr. 93, podaje się niniejszem odpis reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1923 Nr. A. W. 135/23, wyjaśniający należycie możność stosowania cytowanej ustawy.

Regulujące sprawę kwaterunku oficerów i równorzędnych ustawy, jako to ustawa z 8 kwietnia 1919 Dz. U. N. 31 p. 262 (przedłużona ustawą z dn. 23 kwietnia 1920 Dz. U. N. 37 p. 211 do dn. 12 kwietnia 1921) oraz ustawa z 18 kwietnia 1919 Dz. U. N. 32 p. 264 (przedłużona ustawą z 23 kwietnia 1920 Dz. U. N. 37 p. 212 do dnia 17/4 1921) utraciły swoją moc obowiązującą, pierwsza 12/4, druga 17/4 1921 r. Z tą chwilą powstała w tej dziedzinie polskiego ustawodawstwa administracyjnego pewna luka, której wypełnienie w praktyce przedstawia się jako żywotna konieczność z uwagi na istotne potrzeby administracji wojskowej. Jak długo zatem powyższe specjalne normy nie zostaną innemi rodzimemi i analogicznemi ustawami wojskowemi zastąpione, wypada szukać wypełnienia tej luki w stojących obecnie do dyspozycji przepisach administracyjnych.

O ile chodzi o kwaterunek oficerów i równorzędnych, mających swój służbowy przydział w gminach wiejskich, to wobec braku w ustawodawstwie polskiem przepisów dających taki kwaterunek przeprowadzić, należy posiłkować się ustawą kwaterunkową austryjacką z 11 czerwca 1879 Dz. U. P. Nr. 93, jej nowelą z 28 czerwca 1895 Dz. U. P. Nr. 100 i odnośnemi rozporządzeniami wykonawczemi.

Kwaterunek oficerów i równorzędnych w gminach miejskich w okresie do 24 maja 1922 r., zarówno stały jak czasowy, mógł być uskuteczniony na zasadzie ustawy z 27 listopada 1919 Dz. U. N. 92 p. 498. Z chwilą wejścia w życie ustawy z 4 kwietnia 1922 Dz. U. Nr. 33 p. 264 tj. z dniem 25 maja 1922 r. oficerowie i równorzędni, mający stały przydział służbowy w gminach miejskich, mają swe zapotrzebowanie na pomieszczenia pokrywać na zasadzie tej ustawy, w tym kierunku wyraźny zupełnie przepis ustawy z 4 kwietnia 1922 r. wyklucza stosowanie innych norm, a w szczególności austrjackiej ustawy kwaterunkowej (art. 1 p. 4 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.). Natomiast o ile chodzi o kwaterunek przejściowy, to wobec tego, że ustawa z 4 kwietnia 1922 r. nie zawiera żadnych postanowień dopuszczających zajmowanie pomieszczeń na taki cel, pokrycie zapotrzebowania winno także nastąpić na zasadzie austr. ustawy kwaterunkowej z 11 czerwca 1879 Dz. U. P. Nr. 93 i odnośnych rozporządzeń wykonawczych. Jeżeli bowiem w okresie ważności ustawy z dnia 8 kwietnia 1919, względnie z dnia 18 kwietnia 1919 można i koniecznem było uważać postanowienia wymienionych austrjackich przepisów kwaterunkowych w tej części, która reguluje kwaterunek oficerów i równorzędnych, za pozbawione mocy obowiązującej, to z chwilą wygaśnięcia ustaw z 8 kwietnia 1919 i 18 kwietnia 1919 przepisy te uznać należy za reaktywowane, o ile chodzi o stosunki nie dające się rozwiązać ustawami z 27 listopada 1919 i 4 kwietnia 1922 o dostarczeniu mieszkań przez gminy miejskie — w przeciwnym bowiem razie powstałaby niedopuszczalna w ustawodawstwie administracyjnem próżnia.

Podobnie przedstawia się sprawa kwaterunku szeregowych. Ponieważ ustawa z 18 kwietnia 1919 r. Dz. U. Nr. 32 p. 264, dająca pokryć zapotrzebowanie pomieszczeń dla szeregowych, wygasła, a ustawy z 27 listopada 1919 i 4 kwietnia 1922 nie zawierają postanowień normujących ten kwaterunek, należy go na razie regulować, tak w gminach wiejskich, jak i miejskich, na zasadzie austrjackiej ustawy kwaterunkowej z 1879 roku.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

III. Wydział budżetowo-gospodarczy.

L. III 3938 ex 1923. Kraków, dnia 27 kwietnia 1923.

Okólnik Nr. 639.

Zniesienie administracji podatków w Krakowie a utworzenie Inspektoratów skarbowych.

Do PP. Naczelników Wydziałów Województwa, wszystkich Starostw, Inspekcji leśnych w Krakowie, Nowym

Sączu, Tarnowie i Wadowicach, oraz Państwowych Urzędów pośrednictwa pracy w Białej, Krakowie, Nowym Sączu i Oświęcimiu.

Wskutek odezwy tut. Izby skarbowej z dnia 23 kwietnia 1923 r. L. 15748/I/1923 zawiadamia się, że zniesiona na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 5 grudnia 1922 r. Dz. u. Rz. P. Nr. 115 poz. 1044, Administracja podatków w Krakowie przestaje istnieć z dniem 30 kwietnia 1923 a od 1 maja b. r. zaczynają funkcjonować utworzone w jej miejsce trzy Inspektoraty skarbowe, które na razie mieścić się będą nadal w gmachu przy ul. Krowoderskiej L. 5.

Inspektorat skarbowy I. obejmuje dzielnice katastralne I — V i XII — XVIII. Inspektorat skarbowy II. obejmuje dzielnice katastralne II, VI — VIII, XIX i XX., a Inspektorat skarbowy III. obejmuje dzielnice katastralne IX — XI, XXI i XXII miasta Krakowa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VI. Wydział Przemysłu i Handlu.

L. VI 2653 ex 1923. Kraków, dnia 13 kwietnia 1923.

O k ó l n i k.

Zmiana regulaminów urzędowych Komisji egzaminów czeladniczych w okręgu Wojew. krakowskiego.

Do wszystkich Starostw i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Wydane na podstawie § 104 c ustawy przemysłowej z dnia 5 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 26 tymczasowe regulaminy urzędowych Komisji egzaminów czeladniczych w obrębie Województwa krakowskiego zmienia się po zasięgnięciu opinji Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie w § 4 odnośnie do wysokości taks egzaminacyjnych i w § 13 odnośnie do wysokości czesnego członków Komisji w sposób następujący:

Wysokość taksy egzaminacyjnej wynosi 5000 Mk,, a wynagrodzenie miejscowych członków Komisji 3000 Mk., zamiejscowych 4000 Mk.

Odnośnie do Komisji urzędowej miasta Krakowa taksa egzaminacyjna wynosi 10.000 Mk., wynagrodzenie miejscowych członków Komisji 5000 Mk., zamiejscowych 10.000 Mk.

Poleca się Starostwu (Magistratowi), aby zmianę tę uwidoczniło w swoich aktach i zawiadomiło równocześnie o niniejszej decyzji przewodniczącego urzędowej Komisji egzaminacyjnej w celu zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

O d p i s.

L. 2907/VII/4 ex 1923. Kraków, dnia 14 kwietnia 1923.

Opłaty za oględziny zwierząt do rzezi i kłucia przeznaczonych oraz mięsa z nich, tudzież za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportu.

R o z p o r z ą d z e n i e

Województwa w Krakowie z dnia 14 kwietnia 1923 L. 2907/VII/4 zmieniające opłaty za oględziny zwierząt do rzezi i kłucia przeznaczonych oraz mięsa z nich, tudzież za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportów.

Uchylając rozporządzenie tutejsze z 15 grudnia 1922 r. w powyższej sprawie, Województwo w porozumieniu z Wydziałem Samorządowym postanawia co następuje:

Wysokość opłat, które gmina ma prawo ustanowić z zachowaniem postanowień §§ 28 i 8 rozporządzenia b. Namiestnictwa we Lwowie z 6 sierpnia 1919 L. 43876/XVII/2102.

I.

za oględziny zwierząt przeznaczonych do rzezi i kłucia oraz mięsa z tychże:

A) w r z e ź n i a c h p o z o s t a j ą c y c h p o d d o z o r e m l e k a r z a w e t e r y n a r y j n e g o m o ż e n a j w y ż e j w y n o s i ć z a o g l ę d z i n y j e d n e j s z t u k i:

1) koni, bydła rogatego, buhaji, wołów, krów, jałownika i świń po .... 1000 Mk
2) cieląt ssących, kóz, owiec po ..... 500 Mk
3) za oględziny mięsa wprowadzonego do gminy (ćwiartek, połówek lub całych zwierząt) za każdą sztukę po 500 Mk

B) w m i e j s c o w o ś c i a c h, w k t ó r y c h o g l ę d z i n y n i e w y k o n u j ą l e k a r z e w e t e r y n a r y j n i, m o ż e n a j w y ż e j w y n o s i ć p o ł o w ę w y s z c z e g ó l n i o n y c h p o d *A*) o p ł a t.

II.

z a o g l ę d z i n y z w i e r z ą t p r z e d w y d a n i e m p a s z p o r t u:

1) za każdą sztukę konia, bydła rogatego (buhaji, wołów, krów, jałownika) po.................... 1000 Mk
2) za każdą sztukę cieląt, świń, jagniąt, baranów, skopów, kóz i owiec po . 500 Mk

Rozporządzenie to wchodzi w życie 20 kwietnia 1923 r.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

L. — 2980/VII/4 ex 1923. Kraków, dnia 27 kwietnia 1923.

Rozporządzenie

Województwa w Krakowie z dnia 27 kwietnia 1923 L. 2980/VII 4 tyczące się należytości za oględziny zwierząt ładowanych i wyładowywanych w stacjach kolejowych na obszarze Województwa krakowskiego.

Uchylając rozporządzenie z 19 grudnia 1922 r. L. 77596/11543/VII 4 Województwo postanawia na zasadzie § 11 p. 2 ustęp 2 ustawy o chorobach stadnych z 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. L. 177 co następuje:

Należytości za oględziny zwierząt ściągać będzie dotyczący Urząd stacji kolejowej na rzecz Skarbu Państwa.

Należytości te są:

A) W stacjach wymienionych w ust. 2 punktu 1 obwieszczenia b. Namiestnictwa we Lwowie z 29 czerwca 1910 L. XVII 5743/23/28:

a) za zwierzęta większe (konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, bawoły po 500 (pięćset) marek od sztuki;

b) za cielęta, prosięta ssące, owce i kozy po 200 (dwieście) marek od sztuki;

c) za świnie po 300 (trzysta) marek od sztuki.

Za osseski towarzyszące matkom nie będzie pobierana za oględziny żadna należytość.

W stacjach, w których dojazd lekarza weterynaryjnego jest potrzebny, ma wysyłający, względnie odbiorca, oprócz należytości za oględziny uiścić także ustanowioną przez Starostwo (Magistrat miasta Krakowa) należytość za przyjazd i powrót lekarza weterynaryjnego do stacji i ze stacji, a ewentualnie także należytość za bilet kolejowy II klasy tam i napowrót.

B) W stacjach pod *A)* nie wymienionych pobierane będą również należytości wyżej podane; o ileby one nie pokryły normalnych kosztów komisyjnych, obowiązana jest strona uiścić koszta komisyjne.

Koszta dojazdów względnie koszta komisyjne lekarzy weterynaryjnych, o których mowa pod *A)* i *B)*, mają być w razie równoczesnego wykonywania oględzin większej ilości transportów zwierząt rozdzielone na poszczególnych nadawców względnie odbiorców.

Rozporządzenie to wchodzi w wykonanie z dniem 1 maja 1923 r.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

Wojna światowa wykazała, że nowoczesne najbardziej technicznie udoskonalone środki łączności wojsk na terenie działań wojennych często zawodzą, natomiast gołąb pocztowy oddaje w tych wypadkach największe usługi. To też Ministerstwo Spraw Wojskowych dąży do wzmożenia hodowli tych nad wyraz pożytecznych dla armji ptaków. Jednakże armja nie jest w stanie wyhodować i utrzymać takiej ilości gołębi pocztowych, jaka będzie potrzebna dla wyposażenia jej w razie mobilizacji. Wobec tego M. S. Wojsk. postanowiło rozpowszechniać gołębiarstwo pocztowe wśród szerokich warstw ludności i popiera hodowców gołębi pocztowych, którzy w zamian za to, mają zobowiązać się na wypadek mobilizacji armji gołębie swe oddać do dyspozycji władzy wojskowej za odpowiedniem wynagrodzeniem. Aby dać możność początkującym hodowcom zaopatrzenia się w materjał rozpłodowy, M. S. Wojsk. wypożycza gołębie rozpłodowe bezpłatnie pod warunkiem ich należytego utrzymywania i ewentualnie tresowania według jego wskazówek.

Zawiadamiając o powyższem, Ministerstwo Rolnictwa i D. P. zaznacza, że ze swej strony popierać będzie organizacje, dążące do rozwoju tej niezmiernie ważnej gałęzi produkcji, uważając chów gołębi pocztowych nie tylko za akt pomocy naszej armji, ale także jako ważny czynnik rozwoju hodowli ptactwa domowego.

Odpis.

L. VII/2/2188 ex 1923. Kraków, dnia 21 kwietnia 1923.

W sprawie gołębi pocztowych.

Okólnik Nr. 607.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

do wiadomości i powiadomienia sfer interesowanych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 3718/VII ex 1923. Kraków, dnia 12 maja 1923.

Okólnik Nr. 701.

Ceny drzewa budulcowego.

Do wszystkich PP. Starostów Województwa krakowskiego.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z 2 stycznia 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 10 ustanawiam następujące ceny za 1 m^3 drzewa budulcowego w okręgu Województwa na miesiąc maj 1923 r:

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Sosna, Świerk, Jodła				Uwaga
	Klasa grubości według średnicy mierzonej w połowie długości				
	do 20 cl.	21—30	31—40	41 i zwyż.	
	Cena metra kub. na pniu w Mkp.				
Maj	67000	79000	97000	110000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach położonych co najwyżej 5 km. od stacji kolejowej, przy obliczaniu wartości drzewa w lasach

oddalonych 5—10 km. od stacji kolejowej stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 20%, przy odległości 20—30 km. z 30% zniżką.

Polecam P. Staroście aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko ustanowionym cenom przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Robót publicznych w ciągu dni 14 licząc od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. VIII. 3403 ex 1923. Kraków, dnia 25 kwietnia 1923

Opieka nad dziećmi.

Do wszystkich PP. Starostów i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z 26 marca 1923 Nr. 1584/X. (okólnik Nr. 275) zwróciło moją uwagę na konieczność budzenia wśród społeczeństwa inicjatywy, zmierzającej do organizowania opieki nad dziećmi w chwilach wolnych od zajęć szkolnych, zwłaszcza w stosunku do dzieci ubogich, oraz pozbawionych należytej opieki domowej.

Jednym ze skutecznych środków, mających cel ten na względzie, mogą być sale zajęć, które dając tę opiekę, jednocześnie umożliwiają dzieciom nabycie wiadomości, ułatwiających późniejsze kształcenie zawodowe.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, czyniąc zadość pożytecznej inicjatywie społeczeństwa, opracowało wzorowy statut oraz regulamin Towarzystwa sal zajęć dla dzieci w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

Zalecając gorąco PP. Starostom (Magistratowi) szerzenie idei tworzenia sal zajęć przy istniejących Zakładach i Stowarzyszeniach Opiekuńczych, oraz wśród osób prywatnych, nadmieniam, że odnośny statut oraz regulamin jest do przeglądnięcia w Województwie, ewentualnie może być udzielony w odpisie na życzenie stron interesowanych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VIII 4184 ex 1923. Kraków, dnia 25 kwietnia 1923.

W sprawie Zakładu wychowawczo-poprawczego w Przedzielnicy.

Do PP. Starostów i do Pana Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z 17 kwietnia b. r. Nr. 901/X. zawiadomiło Urząd wojewódzki, że w Przedzielnicy uruchomiony został państwowy Zakład wychowawczo-poprawczy dla nieletnich, oddany przez Ministerstwo Sprawiedliwości w administrację Wschodnio-Galicyjskiemu Towarzystwu Ochrony dzieci i młodzieży we Lwowie.

Małopolski Zakład wychowawczo-poprawczy w Przedzielnicy ma za zadanie moralne i fizyczne wychowanie i poprawę oddanych tam chłopców, tudzież przygotowanie ich do życia uczciwego, oraz do pracy, odpowiadającej ich zdolnościom i zapewniającej im utrzymanie.

Do Zakładu będą przyjmowani chłopcy, którzy ukończyli 10 lat, a nie przekroczyli 18 roku życia, na podstawie prawomocnych orzeczeń Sądów nadopiekuńczych względnie nadkuratelarnych (jeśli pozostają pod władzą ojca), a) na wniosek Sądów karnych, b) na wniosek ich zastępców prawnych, c) z własnej inicjatywy Sądów nadopiekuńczych.

Ojcowie względnie opiekunowie, chcący umieścić nieletnie dzieci w Zakładzie, mają wnieść podanie do właściwego Sądu opiekuńczego. W podaniu tem trzeba wyłuszczyć przyczyny, dla których dziecko ma być umieszczone w Zakładzie, przedstawić jego dotychczasowe warunki życia i otoczenia, rozwój umysłowy, skłonności i zachowanie się i wogóle wszystko, co może być potrzebnem w dalszem kierowaniu jego wychowaniem, mającem na celu moralną poprawę i przygotowanie go do życia uczciwego i do pracy, odpowiadającej jego zdolnościom.

Do podania tego należy dołączyć urzędową datę urodzenia, świadectwa szkolne, świadectwo zdrowia, wydane przez miejscowego lekarza rządowego.

Dzieci chorowite, kaleki, obłąkane, głupkowate, dotknięte ciężkiemi lub zaraźliwemi chorobami, dopóki nie wyzdrowieją, do Zakładu przyjęte być nie mogą.

Prawni zastępcy nieletnich powinni zobowiązać się w miarę możności do ponoszenia kosztów utrzymania w Zakładzie.

Wychowankowie otrzymują w Zakładzie utrzymanie całkowite, środki naukowe i w razie potrzeby pomoc lekarską.

Prócz nauki elementarnej dopełniającej, wychowankowie muszą się uczyć rzemiosł, prowadzonych w Zakładzie.

Sąd opiekuńczy, po rozpatrzeniu sprawy, przedstawi wniosek wraz z aktami Prezydjum Sądu apelacyjnego, które ostatecznie decyduje o przyjęciu.

Dzieci przyjęte mają być należycie wyekwipowane i odstawione przez ojca względnie opiekuna do Przedzielnicy (powiat Dobromil, stacja kolei i poczta Nowemiasto, odległe o 2·5 klm. od Zakładu).

O otwarciu powyższego Zakładu wychowawczo-poprawczego, tudzież o warunkach przyjęcia uwiadomić należy w stosowny sposób jak najszersze warstwy ludności

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

X. Okręg. Dyrekcja Robót Publicznych.

Odpis.

Nasza L. Dz. XI-547. Warszawa, d. 16 marca 1923.
Minist. Robót Publicznych.
Departament 4 drogowy.

W sprawie stanu samochodów rządowych.

Do Prezydjum Rady Ministrów, Biura Parlamentarnego, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Urzędu Ziemskiego.

Z przeprowadzonych badań samochodów, znajdujących się w garażu zapasowym, a pochodzących z likwidacji nadliczbowych środków lokomocji Urzędów państwowych, oraz oddawanych obecnie przez Urzędy nadliczbowych samochodów, zauważono, że były oddawane przeważnie w stanie zupełnego zniszczenia, bez przynależnych narzędzi i bez tych niezbędnych części zapasowych, jakie bezsprzecznie być musiały przy maszynie, gdy była ona w ruchu.

Stopień zniszczenia oddawanych samochodów przekracza znacznie normalne zużycie samochodu i świadczy o karygodnie złośliwem obchodzeniu się kierowcy z maszyną, brak zaś niezbędnych narzędzi i takich części sprzętu, jak: latarnie, sygnały, generatory, akumulatory, budy, poduszki siedzeniowe, błotniki, dywaniki i t. d., świadczy o umyślnem ich zatrzymaniu lub też samowolnem usunięciu przez kierowcę.

Również Nra fabryczne niektórych wozów i motorów nie są zgodne z Nrami, jakie według aktów samochód odnośnego urzędu mieć powinien, co może być dowodem zamiany samochodu z wiedzą urzędu, który go używał, lub też bez jego wiedzy.

Celem uchylenia opisanych niewłaściwości, narażających Skarb Państwa na znaczne wydatki wskutek kosztownej naprawy takich samochodów, lub straty w razie sprzedaży, Ministerstwo Robót Publicznych, opierając się na artykule 6 uchwały Rady Ministrów z 7 listopada 1921 (prot. 128 posiedzenia) oraz na uchwale z 20 listopada 1922, podanej do wiadomości wszystkich Ministerstw i Urzędów centralnych okólnikiem Prez. R. M. Nr. 111 z 24 listopada 1922 Nr. 20370/22 prosi o wydanie następujących zarządzeń:

1) Wszelkie kupna, sprzedaże lub zamiany samochodów rządowych mogą się odbywać tylko na podstawie porozumienia z Ministerstwem Robót Publicznych.

2) Wszystkie Urzędy i instytucje państwowe, posiadające samochody rządowe, nie objęte etatem, ustalonym na zasadzie uchwały Rady Ministrów, winny najpóźniej do dnia 1 maja b. r. samochody nadliczbowe, znajdujące się w Warszawie, zwrócić do garażu zapasowego M. R. P. (przy ulicy Bugaj Nr. 1), a znajdujące się poza obrębem Warszawy do garaży wojewódzkich Dyrekcji Robót Publicznych.

3) Wszystkie Urzędy państwowe, posiadające samochody rządowe, winny prowadzić oddzielnie dla każdego samochodu książki inwentarzowe, do których należy zapisać cały osprzęt, wszystkie części zapasowe i wszystkie narzędzia, oraz prowadzić oddzielne książki wyjazdów samochodów, zawierające dane co do czasu i ilości ujechanych klm. i t. p.

4) Za wszelkie uszkodzenia, przekraczające normalne zużycie, a nie pochodzące z przypadkowych uszkodzeń, oraz za używanie już uszkodzonego samochodu i doprowadzenie go przez to do stanu zupełnego zniszczenia, odpowiada, prócz kierowcy tego samochodu, również i urzędnik, wyznaczony do zarządu tym samochodem.

5) Przekazywanie samochodów do garażu zapasowego ma się odtąd odbywać za uprzedniem zgłoszeniem terminu oddania, oraz z dołączeniem odpisów książek inwentarzowych i opisem stanu samochodu w chwili oddania. Oddawanie może się odbywać tylko w obecności zarządzającego tym samochodem urzędnika, który łącznie z zarządzającym urzędnikiem garażu zapasowego sporządzi protokół zdawczo-odbiorczy.

6) Samochody mają być oddawane do garażu zapasowego w stanie oczyszczonym, umożliwiającym sprawdzenie z dołączonym opisem.

Podając powyższe do wiadomości, proszę o zarządzenie ścisłego przestrzegania powyższych warunków tak przez Urząd centralny, jakoteż i Urzędy podwładne, przyczem pozwalam sobie przypomnieć, że w myśl p. 5 powyżej powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1921 wszelkie zaniedbania w wykonaniu postanowień, dotyczących redukcji taboru, pociągają za sobą, oprócz odpowiedzialności dyscyplinarnej, również zwrot spowodowanych kosztów. Zgodne z oryginałem.

Minister: (podpis nieczytelny).

Minist. Robót Publicznych. Warszawa, d. 16 marca 1823.
Departament drogowy 4.
Nr. 11-547.

Do Województwa (Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych) w Krakowie.

Przesyłam do wiadomości z poleceniem przyjmowania wszelkich samochodów i pojazdów, zgłaszanych przez Urzędy państwowe i przechowywania ich w garażach lub magazynach maszyn drogowych.

O otrzymaniu każdego samochodu lub pojazdu należy w ciągu dni 14 donieść Ministerstwu Robót Publicznych, dołączając odpis protokołu odbioru, spisanego w myśl p. 5 powyższego okólnika, opis stanu samochodu, oraz wniosek co do dalszego jego przeznaczenia.

Używanie tych samochodów, wydawanie ich lub zwracanie jakimkolwiek Urzędom państwowym

jest wzbronione i może nastąpić tylko na podstawie rozporządzenia M. R. P.

Minister: *Łopuszański* m. p.

Odznaczenia.

Prezydent Rzeczypospolitej nadał na wniosek Rady Ministrów i stosownie do ustawy z d. 4 lutego 1921 (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 137) oraz ustawy z d. 28 kwietnia 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 55) dekretami z d, 2 maja 1923 r.:

Dr. Kazimierzowi Gałeckiemu, Wojewodzie krakowskiemu, w uznaniu zasług, położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu administracji krajowej, odznaki Kawalera **Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą** orderu **„Odrodzenia Polski"**,

Dr. Zdzisławowi Wawrauschowi, Naczelnikowi Wydziału samorządowego Województwa krakowskiego za długoletnią i gorliwą pracę zawodową,

Michałowi Rawskiemu, Staroście dla powiatu „Podgórze obszar wiejski", za długoletnią i gorliwą pracę zawodową,

Władysławowi Kowalikowskiemu, Naczelnikowi Wydziału prezydjalnego Województwa krakowskiego, za długoletnią, wyjątkowo gorliwą i nieskazitelną pracę zawodową,

Juljanowi Nowickiemu, Naczelnikowi Wydziału przemysłowego Województwa, za zasługi położone w dziedzinie organizacji i rozbudowy agend Ministerstwa Przemysłu i Handlu,

Dr. Waleremu Momidłowskiemu, Naczelnikowi Wydziału zdrowia publicznego Województwa, w uznaniu zasług, położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu pracy obywatelskiej,

Michałowi Zawadzkiemu, Kierownikowi Oddziału Województwa krakowskiego, za długoletnią i gorliwą pracę zawodową —

odznaki Kawalera **Krzyżą oficerskiego** tegoż orderu.

Mianowania i przeniesienia.

Wojewoda krakowski przydzielił przeniesionego przez Ministerstwo Robót Publicznych ze stanisławowskiej okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych urzędnika w VII. st. sł. inż. Juwenala Niewiadomskiego, do służby w państwowym Zarządzie wodnym w Oświęcimiu, poruczając mu równocześnie kierownictwo tegoż Zarządu w miejsce ustępującego ze służby państwowej inż. Antoniego Hajduka.

Wojewoda krakowski zamianował Jana Dziubana, lekarza weter., powiatowym lekarzem weterynarji w VIII. st. sł. i przydzielił do służby w Urzędzie wojewódzkim w Wydziale rolnictwa i weterynarji.

Wojewoda krakowski zamianował urzędników wojsk. XI. r. Józefa Gawrysia i Jana Olejaka urzędnikami kancelaryjnymi w XI. st. sł. i przydzielił pierwszego do służby w Starostwie w Wadowicach, drugiego w państwowym Urzędzie pośrednictwa pracy w Białej.

Wojewoda krakowski zamianował sierżantów sztabowych Kazimierza Sołtysika i Ferdynanda Mańkę urzędnikami kancelaryjnymi w XI. st. sł. i przydzielił ich do służby w Starostwie w Tarnowie.

Wojewoda krakowski przeniósł urzęd. kanc. w XII. st. sł. Zofję Dworzakównę z Białej do Tarnowa i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie, a urzędn. kanc. w XII. st. sł. Karolinę Flakównę z Krakowa do Wieliczki i przydzielił do służby w tamt. Starostwie.

Ogłoszenia.

Budowa „Domów Żołnierza Polskiego".

Do wszystkich P. P. Starostów Województwa krakowskiego i Pana Prezydenta m. Krakowa.

Dowódca O. K. Nr. V. Generał Dywizji Czikel jako Przewodniczący Korpuśnego Komitetu opieki nad żołnierzem, nadesłał mi obszerną, popartą humanitarnemi i patrjotycznemi argumentami odezwę, zwracającą się nasamprzód do Towarzystw oświatowych, które działały dotychczas dla dobra naszych żołnierzy rozbieżnie, aby połączyły się z sobą dla doprowadzenia do skutku budowy „Domów Żołnierza Polskiego", dalej do władz rządowych, samorządowych i rad miejskich, dworów, fabryk i przedsiębiorstw, aby te hojnemi ofiarami poparły ideę wznoszenia takich Domów. Zadaniem ich będzie, aby żołnierz po ciężkiej i szarej pracy znalazł w nich zabawne, zaciekawiające widowisko, kino, grę towarzyską zdrową i uczciwą, odczyt przystępny, zabawę dlań odpowiednią i moralną, obficie zaopatrzoną czytelnię, ogród, boisko, ćwiczenia gimnastyczne i t. p.

Ponieważ najwyższego procentu żołnierzy naszych dostarcza wieś, jest zatem rzeczą Zwierzchności gminnych zainteresować się tą sprawą i przez dobrowolne opodatkowanie przyczynić się do powstania takich domów, które dla synów wsi, służących w wojsku winny stać się ogniskami kultury, podniesienia etycznego i uobywatelniania.

Wzywam zatem PP. Starostów, aby najgoręcej poparli ideę wznoszenia „Domów Żołnierza Polskiego" przedstawiając Naczelnikom gmin korzyści moralne i intelektualne, jakie Domy takie mogą przynosić naszym żołnierzom. Pana Prezydenta m. Krakowa proszę gorąco o poparcie tej akcji w sposób odpowiedni.

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

L. V 3263 ex 1923 r. Kraków, 21 kwietnia 1923.

Grecko-katolickie probostwo „Regiae collationis“ w Powroźniku, pow. Nowy Sącz — prezenta.

Pan Wojewoda krakowski zaprezentował Ks. Mikołaja Bilińskiego, gr.-kat. proboszcza w Kamiennej pow. Grybów na opróżnione gr.-kat. probostwo „Regiae collationis“ w Powroźniku, pow. Nowy Sącz.

L. 4835/1 pr. Kraków, dnia 17 kwietnia 1923.

W sprawie ogłoszenia konkursu na posadę Inspektora weterynaryjnego w VII. stop. służb.

Konkurs.

W krakowskim Urzędzie Wojewódzkim jest do obsadzenia posada inspektora weterynaryjnego w VII. stop. służb.

Kompetenci na powyższe stanowisko winni posiadać wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I-szym ustawy z 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej i wykazać, że posiadają wyższe zawodowe wykształcenie teoretyczne i dłuższą wszechstronną praktykę fachową.

Odnośne, należycie dokumentami osobistemi i kwalifikacyjnemi zaopatrzone podania wnosić należy w terminie do 31 maja b. r. do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział prezydjalny) w Krakowie.

O bliższe informacje w sprawie niniejszego konkursu zgłaszać się mogą interesowani w Wydziale Prezydjalnym Województwa krakowskiego w godzinach urzędowych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. IX. 4734 ex 1923 r. Kraków, dnia 4 maja 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Henryk Józef (2 im.) Łukawski, zarządca apteki w Nisku wniósł dnia 26 kwietnia 1922 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie w dzielnicy Podgórze, ze stanowiskiem przy ulicy Lwowskiej po prawej lub lewej stronie, aż ku staremu cmentarzowi względnie przy ulicy Józefińskiej lub Kalwaryjskiej.

Województwo wzywa zatem tych posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w czterech tygodniach, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Magistratu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

L. IX. 4736 ex 1923. Kraków, dnia 4 maja 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Henryk Józef (2 im.) Łukawski, zarządca apteki w Nisku wniósł dnia 26 kwietnia 1922 r. do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Limanowej, ze stanowiskiem w Rynku od strony ulicy Nowosądeckiej, lub przy ulicy Nowosądeckiej po stronie prawej lub lewej.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-szej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

L. IX. 4737 ex 1923 r. Kraków, dnia 4 maja 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Henryk Józef (2 im.) Łukawski, zarządca apteki w Nisku wniósł dnia 4 kwietnia 1922 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Myślenicach, ze stanowiskiem przy mostku na rzeczce Bysince przy ulicy Stradom ku Rynkowi, lub też od domu straży ogniowej w dół tejże ulicy.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-szej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

L. 470/23
I a pw.

Obwieszczenie.

Rada stoł. król. m. Krakowa powzięła w dniu 22 listopada 1922 r. następującą uchwałę:

§ 1. Począwszy od dnia wejścia w życie tj. od dnia 20 października 1922 r. i na zasadzie postanowień ustawy z dnia 21 września 1922 r. Nr. 88 poz. 785 Dz. Ust. Rzp. Pol. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości, pobierać będzie Gmina

m. Krakowa od każdej umowy o przeniesienie własności nieruchomej, w obrębie miasta Krakowa położonej, o ile umowy te nie podlegają podatkowi spadkowemu, lub od darowizn, opłatę gminną w wysokości 4% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej należytości od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

§ 2. Opłata gminna od umów o przeniesienie własności nieruchomej wymierzoną i pobieraną będzie na rzecz Gminy m. Krakowa w sposób przepisany właściwemi ustawami i rozporządzeniami dla poboru państwowej należytości od umów o przeniesienie własności nieruchomej i pod każdym względem dzieli los opłaty państwowej.

Powyższą uchwałę zatwierdził Tymczasowy Wydział Samorządowy w porozumieniu z Dyrektorem Krakowskiej Izby Skarbowej reskryptem z dnia 18 kwietnia 1923 L. W. 11897/I po myśli ustawy z dnia 21/IX. 1922 Nr. 88, poz. 785 Dz. U. Rzp. Pol. i na zasadzie upoważnienia, zawartego w reskrypcie Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 30/III 1923 Nr. S. Z. 2181, a to z tem zastrzeżeniem, że przy wymiarze i poborze tej opłaty znajdą zastosowanie szczegółowe normy, zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dnia 20/I 1923 Nr. 13, poz. 85 Dz. Ust. Rzp. Pol. i że uprawnienie to przysługuje Gminie od 20 października 1922 do końca 1925 roku.

Powyższe postanowienia podaje Magistrat niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 24 kwietnia 1923 r.

Komunikat.

Wydział powiatowy podaje do wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dn. 2 maja 1923 L. W. 14.204 zatwierdził uchwałę Rady powiatowej z dnia 30 stycznia 1923 wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego w wysokości 4% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości.

Ropczyce, dnia 9 maja 1923.

Ogłoszenie.

Magistrat miasta Brzeska podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 13 kwietnia 1923 Nr. S. M. 2046 w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. Ust. Nr. 88/1919 poz. 479 i art 9 ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich Dz. Ust. Nr. 2/1922 poz. 6 zatwierdziło statut o podatku od obrotu i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego uchwalony przez Radę miejską w dniu 16 października 1922, wedle którego pobierać będzie:

1) podatek od dochodu 30%
2) dodatek do zasadniczego państwowego podatku przemysłowego wysokości . 50%
3) od obrotu . . . . 00·5%
4) od nieruchomości 15%
5) od lokali 25%

Brzesko, dnia 7 maja 1923.

Komisarz rządowy.

Zaprzysiężenie inżyniera.

Eugenjusz Mierzejewski, autoryzowany inżynier cywilny dla budowy maszyn z siedzibą w Krakowie, złożył przepisaną przysięgę.

Unieważnienie legitymacji kolejowej.

Legitymację kolejową, wystawioną przez Województwo krakowskie w dniu 4 stycznia 1923 do L. 50 na nazwisko Jana Tyrowicza, em. starosty unieważnia się z powodu zaginięcia.

„Ruch prawniczy i ekonomiczny“, organ Wydziału prawno-ekonomicznego Uuiwersytetu poznańskiego (Zamek, parter, pokój 9) ze względu na swój bogaty dział systematycznie opracowywanego przez prof. senatora Kasznicę prawodawstwa administracyjnego, jest wprost niezbędny dla każdego urzędnika administracyjnego. Redakcja zwraca uwagę, że w związku z powstaniem Najw. Trybunału Administracyjnego w Warszawie, „Ruch“ zamieszczać będzie stale orzecznictwo Najw. Trybunału Administracyjnego, co niewątpliwie znakomicie się przyczyni do ulżenia w pracy naszym organom administracyjnym wszystkich instancji. Z tych względów Województwo zaleca Starostwom w obrębie Województwa krak. i Magistratowi m. Krakowa zaprenumerowanie „Ruchu prawniczego i ekonomicznego“.

Prenumeratę przyjmuje księgarnia św. Wojciecha w Poznaniu, pl. Wolności 1. Konto czekowe w P. K. O. 200.032. Cena wraz z przesyłką wynosi obecnie 40.000 Mk.

Kwartalnik „Praca i opieka społeczna“.

Wyszedł z pod tłoczni zeszyt III—IV. (podwójny) za rok bieżący kwartalnika „Praca i opieka społeczna“, wydawanego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Część sprawozdawcza zawiera 18 tablic z danemi liczbowemi o czynnościach inspekcji pracy w r. 1920

oraz sprawozdanie z działalności komisyj rozjemczych w rolnictwie w r. 1921.

W części urzędowe, podzielonej na 5 działów: ochrona pracy, ubezpieczenia społeczne, opieka społeczna, pośrednictwo pracy i dział administracyjny, zamieszczono ustawy, rozporządzenia, oświadczenia rządowe, okólniki i instrukcje. Na bliższą uwagę zasługują: instrukcja tymczasowa dla inspektorów pracy w sprawie stosowania ustawy z dn. 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, okólnik do urzędów wojewódzkich w przedmiocie budowy i rozplanowania domów ludowych, rozporządzenie w przedmiocie ustroju i sposobu prowadzenia zarobkowych biur pośrednictwa pracy oraz instrukcja, dotycząca clearing'u pracy. Uzupełnia tę część statut wzorowy Związku okręgowego kas chorych.

W części nieurzędowej inż. Antoni Eichhorn, inspektor pracy okręgu II., poświęca dłuższy artykuł kwestji odszkodowania robotników i członków ich rodzin za skutki nieszczęśliwych wypadków przy pracy w Rzeczypospolitej Polskiej; inż. Aleksander Ringman zastanawia się nad zdatnością zawodową i wydajnością pracy robotnika polskiego (rzecz ilustrowana dwoma wykresami); dr. Melanja Bornstein-Łychowska przedstawia straty w wydajności przedsiębiorstw przemysłowych amerykańskich; insp. pracy Włodzim. Wojtkiewicz kreśli stan uruchomienia przemysłu bawełnianego w Województwie łódzkiem; dr. Józef Zieliński opisuje organizację inspekcji lekarskiej pracy w Belgji; dr. Eugenja Pragierowa daje zarys ustawodawstwa ochronnego w chałupnictwie, wreszcie dr. Marja Balsingerowa zapoznaje czytelnika z polskiem wychodźctwem zarobkowem.

Obfity przegląd zagraniczny obrazuje ruch robotniczy w poszczególnych państwach oraz ich politykę socjalną.

W części zatytułowanej „Z międzynarodowej organizacji pracy“ znajdujemy, między innemi, projekty konwencyj i zalecenia przyjęte na III. Międzynarodowej Konferencji Pracy oraz wyczerpujące sprawozdanie z IV. Konferencji, która odbyła się w Genewie w drugiej połowie października r. b.

Obszerny zeszyt, liczący 10 arkuszy druku in 4-o, kończą notatki krytyczno-bibljograficzne.

Podręcznik dla Urzędów i działaczy gminnych.

Nakładem Redakcji dwutygodnika „Zespół“ został wydany „Podręcznik dla Urzędów i działaczy gminnych“, zawierający ustawy z zakresu organizacji administracji samorządu, szkolnictwa, opieki społecznej, zdrowotności, rolnictwa i reformy rolnej, obowiązujące na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej wraz ze spisem i adresami Województw, powiatów i miast.

Podręcznik ten przydatny jest szczególniej organom gminnym, a nabyć go można w redakcji „Zespołu“ w Warszawie, ulica Kredytowa L. 16, telefon Nr. 117-93.

Cena egzemplarza wynosiła do 1 kwietnia 1923 z przesyłką pocztową 55.000 Mk.

Drukarnia Związkowa, w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.